

dige, kan Vederlag derfor søges gennem næste Mars Overflag.

Hvor den Grundeieren paahvilende Andeel efter Bestaffenheden af hans Klit eller dennes Forhold til hans øvrige Eiendom vilde for ham blive for byrdefuld, kan Sogneforstanderskabet overtage en Deel deraf paa Kommunens Regning. Saa skal det ogsaa være Amtsrådet tilladt at bevilge en Kommune et større Tilskud end det lovbestedte, naar særegne Omstændigheder maatte tale derfor, navnlig naar Kommunen har givet Afkald paa nogen Deel af Kliteiernes Bidrag.

§ 9.

Dufter nogen Kliteier at frigjøre sig for den i foregaaende § ommeldte særskilte Paaligning, kan han henvende sig til Sandflugtskommissionen om at erhælde de paagjældende Strækninger overleverede til fremtidig Fredning og Vedligeholdelse. Saafrømt der da ikke enten paa Grund af Arealets Beliggenhed og Bestaffenhed eller Eierens Personlighed findes særlig Betænkelse derved, overleverer Kommissionen ham Arealen til fremtidig Vedligeholdelse paa de i § 3 Nr. 2 og efterfølgende § 10 ommeldte Vilkaar. Dufter Eieren af en Klit at befrie sig for sit Bidrag til dens Vedligeholdelse ved at afstaae Eiendomsretten over samme, andrager han dette for Sandflugtskommissionen. Vil da ikke Staten overtage samme til Beplantning, kan Kommunen lade sig den overdrage til Eiendom. Den paa Arealen faldende Andeel i den særlige Paaligning efter § 8 udredes i sidste Fald af Kommunen, i førstnævnte Tilfælde udgaaer Arealen af den særskilte Paaligning, idet sammes Fredning og Vedligeholdelse fremtidig udelukkende stæer for Statskassens Regning.

§ 10.

Opstaaer der Sandflugt i en Kommune, i hvilken Sandflugtskommissionen ikke tidligere har været i Virksomhed, har Eieren under en Mulkt af 5 til 100 Rd. uropholdelig at anmeldte saadant for Sognefogden, som skal undersøge Forholdet og derom gjøre Indberetning til Amtmanden. Befindes Sagen derefter at være af nogen Betydning, med-

deles Amtmanden Overklitfogden Underretning om samme samt foranstalter Valg paa et Medlem til Sandflugtskommissionen for den paagjældende Kommune. Enhver Eier, paa hvis Grund der opstaaer Sandflugt eller overhængende Fare derfor, er, forsaavidt Grunden ikke fredes af det Offentlige, pligtig at udføre de Arbejder, som Sandflugtskommissionen, eller, hvor Sagen ikke kan udsættes til Kommissionens aarlige Møde, Overklitfogden i den Anledning maatte finde fornødne. Udviser han Forsømmelse dermed, foranstalter Overklitfogden det manglende Arbejde udført paa hans Bekostning. Omkostningerne herved kunne indrives ved Udpantning.

§ 11.

Saafrømt en Sandflugtsstrækning, der udbergives det Offentliges Tilshyn, endnu henligger uudskiftet, have Lodseierne med simpel Stemmesleerhed at vælge en Klitmand, som i Alt, hvad der vedrører Sandflugtens Dæmpning, skal repræsentere Eierne ligeoverfor det Offentlige og endog, saafrømt det paagjældende Areal fredes af det Offentlige, skal være bemyndiget til paa deres Vegne at afgive fuldgjældige Erklæringer om dets Overtagelse til fremtidig Vedligeholdelse af Eierne eller dets Afstaaelse til det Offentlige i Dverestemmelser med § 9. Dog skal den Lodseier, der maatte være uenig i en Erklæring af sidstnævnte Art, kunne standse sammes Udførelse for sit Vedkommende ved at forlange Lodden udsiftet. Valget af Klitmanden gjælder kun for eet Aar ad Gangen og indberettes inden Sandflugtskommissionens Møde til Overklitfogden; er saadan Indberetning ikke indkommen, vælger Sandflugtskommissionen Klitmanden.

De Udgifter, Klitmanden maatte have i Anledning af Sandflugtens Dæmpning paa Lodden, fordeles paa Lodseierne i Forhold til deres Andeel i samme, og blive i fornødent Fald af Amtmanden at approbere til Inddrivelse ved Udpantning.

§ 12.

De Arealer, der i Henhold til Lov af 29de December 1857 angaaende Sandflugtsstrækningernes Behandling m. m., ere indtagne eller fremtidig indtages til Træplantning, overgaae